

Wstęp

Księga Objawienia jest stosownym punktem kulminacyjnym i zakończeniem całej Biblii. Podsumowuje trwające przez wieki zmagania Bożych ludzi. Opowiada historię Bożego zwycięstwa do samego końca oraz to, jak będzie On dzielić to zwycięstwo ze swoimi dziećmi. Opowiada o niebie, końcu czasu oraz początku wieczności.

W pewnym sensie chrześcijanie żyjący w drugim wieku powinni lepiej rozumieć znaczenie tej księgi niż my. Hellenistyczna greka była w codziennym użyciu i znali oni występujące w niej figury stylistyczne oraz idiomy. Mieli dostęp do autora księgi, mogli zadawać mu pytania i przekazywać innym jego odpowiedzi. Choć księga ta zawiera przesłanie, które jest ponadczasowe, była ona napisana do ludzi, którzy przechodzili próby i prześladowania. Dla nich Objawienie miało szczególne znaczenie.

Z drugiej strony, ponieważ przesłanie Objawienia jest ponadczasowe, uwzględnia potrzeby każdego pokolenia, jakie żyło od momentu napisania tej księgi aż do końca czasu, wliczając w to nasze pokolenie. Tak naprawdę ludzie żyjący w pierwszych wiekach nie mieli monopolu na właściwe lub fałszywe jej interpretacje. Księga ta ziemskim językiem opisuje niebo, a to przekracza możliwości jakiegokolwiek języka, bez względu na to, czy naszego, czy innego wieku. Opisuje przyszłość i z konieczności wykorzystuje terminologię prorocką. Czytający ją wówczas ludzie nie mieli świadomości tego, że Jezus będzie odwlekał swoje przyjście przez tysiące lat. Każde pokolenie musi mieć to poczucie nagłości Jego przyjścia, zgodnie z którym każ-

dy dzień może być ostatnim. Prawdy zawarte w Objawieniu bezustannie prowadzą nas do duchowego świata, niewidocznego dla oczu, tak więc zarówno chrześcijanie żyjący pod koniec pierwszego, jak i dwudziestego wieku w jednakowy sposób podlegają tej chwili, kiedy Jan został wzięty za rękę i poprowadzony do tajemnic nieba, przeszłości, a nawet wieczności. To, że następuje tutaj przejście z tego świata do Królestwa Niebieskiego, nie oznacza, że namacalna rzeczywistość przestaje istnieć, że nie ma między tymi dwoma sferami żadnej relacji. Niektórzy kładą zbyt duży nacisk na to, że każdy obraz z Objawienia musi się dosłownie spełnić. Inni przesadzają w drugą stronę, uważając, że ponieważ księga ta ma obrazowy język i duchowe przesłanie, nie może mieć żadnego dosłownego, historycznego spełnienia. Każda z tych skrajności prowadzi do niewłaściwego akcentowania pewnych rzeczy i zakrywa główne przesłanie Objawienia.

Współcześni chrześcijanie powinni być lepiej przygotowani na odbiór tego, w jaki sposób Jan opisuje kolejne wydarzenia. Wszyscy, którzy oglądają telewizję, przyzwyczaili się do zmontowanego materiału. W jednym rogu telewizora możemy oglądać pływaka skaczącego do wody; zaraz za nim golfistę robiącego zamach kijem, a poniżej koszykarza robiącego wyskok pod koszem. W innym widac, jak piłkarz wykonuje podanie, a za nim pojawia się hokeista poruszający się z dużą prędkością po lodzie. W tym momencie widz jest całkowicie przekonany, że pewne wydarzenie sportowe ma miejsce, ale nie zniechęca się tym, że nie widzi każdej z osób zaangażowanych w każde z tych działań, tym, że nie może dostrzec jakiegoś miejsca lub akcji, albo tym, że nie jest pewien związku między ujęciami. Księga Objawienia to seria ujęć, przedstawia materiał zmontowany w podobny sposób. Nie daje nam mapy ani rozkładu wydarzeń, które będą miały miejsce w przyszłości, ale daje nam pewność dotyczącą paru istotnych spraw, a mianowicie tego że:

1. Bóg wie, jak potoczy się historia ludzkości.
2. Bóg wszystko kontroluje i w końcu zwycięży.
3. Będzie On dzielił zwycięstwo z całym swoim ludem.
4. Zanim będzie to miało miejsce, nastąpi wielki ucisk.

Celem tej księgi jest sprawienie, by naśladowcy Boga mieli nerwy ze stali, żeby mogli pozostać wierni aż do końca. Poprzez ostrzeżenia Objawienie przynosi wytrwałość w wierności. Poprzez powtórzenie

znanych prawd kładzie podwaliny wytrwałości. Poprzez obietnice daje wiernym nadzieję. Celem tego komentarza jest zwrócenie szczególnej uwagi na te ostrzeżenia, prawdy i obietnice. Chociaż zwrócimy uwagę na główne szkoły interpretacji, nie jest to próba połączenia w jedną całość tego, co inni napisali na ten temat. Mimo wszystko wiele zawdzięczam temu, co zostało już o tym napisane w wielu innych książkach, najwięcej jednak zawdzięczam mojemu ojcu, który prowadził akademickie wykłady na temat Księgi Objawienia. Podzielim jego poglądy, w których kładł nacisk na cykliczną naturę tej księgi – niektóre jej fragmenty mówią o tym samym okresie, co inne. Książka ta nie jest jednak obroną jakiegoś szczególnego podejścia do interpretacji Objawienia. Chociaż drugie przyjście Chrystusa jest uznawane za sedno przesłania Objawienia, nie możemy mieć pewności co do czasu tego przyjścia ani wydarzeń, które będą je poprzedzać. Komentarz ten kładzie nacisk na napomnienie dane chrześcijanom żyjącym we wszystkich okresach historii, by byli wierni Chrystusowi, aż powróci w chwale.